

De 55 voornaamste verwezenlijkingen van de Fab Four [slot]

► **42** Een zoektocht op YouTube levert een opmerkelijke versie van 'Penny Lane' op, ingezongen door David Bowie in '67, toen die nog een nobele onbekende was.

43 Nog een Beatles-primeur: tussen de groeven van 'Abbey Road' verstopten ze de allereerste *hidden track*, met name 'Her Majesty'. In de jaren 90 tierden de *hidden tracks* welig. Vermaarde voorbeelden zijn 'Look at Your Game, Girl' op het eind van 'Spaghetti Incident?' van **Guns N' Roses**, en 'Endless Nameless', achteraan op Nirvana's 'Nevermind'. Bij ons moffelden **2ManyDJs** een *hidden track* weg vóór het eerste nummer van 'As Heard on Radio Soulwax Part 2', in plaats van op het eind van de cd.

44 Zonder The Beatles geen disco. De eerste hit van **The Bee Gees**, 'New York Mining Disaster 1941' uit '67, deed zó *Beatlesque* aan dat verscheidene dj's en journalisten er rotsvast van overtuigd waren dat het een grap van de Fab Four zelf betrof. Een decennium later zou de soundtrack van 'Saturday Night Fever' (met maar liefst zes Bee Gees-hits) 15 miljoen keer over de toonbank gaan en een superster maken van **John Travolta**. Minder bekend is dat de broertjes **Gibb** een rolletje vertolkten in de musical 'Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band' uit '78 (de Beatles speelden daarin zelf niet mee). De film flopte dan ook grandioos.

45 De jaren negentig waren de hoogtijd van de *tribute bands*, met onder meer **Bjorn Again**, **The Counterfeit Stones** en **Beatallica** (yep, een fijne mix van Beatles en **Metallica**). Het fenomeen vond zijn oorsprong bij twee Beatles-tributebands uit de jaren tachtig, eentje aan elke kant van de oceaan. In Amerika had je **The Cast of Beatlemania**, een overblijfsel van de seventies-Broadway-musical 'Beatlemania'; in Engeland ontstonden in '80 **The Bootleg Beatles**. Die treden nog altijd op (in '95 speelden ze zelfs in het

voorprogramma van **Oasis**) en gaan dus al een volle twee decennia langer mee dan hun idolen. Naar Belgische Beatles-tributebands hoeven we niet lang te zoeken: **The Apples** (met onder meer **Ben Crabbé**) past perfect in het plaatje.

46, 47, 48, 49 |

Na de split hadden John, Paul, George en Ringo behoorlijk wat tijd nodig om te bekomen van hun jaren aan de *topperdetop* van de *popperdepop*, en in hun respectievelijke solocarrières zouden ze alle vier meer dan eens terugverwijzen naar hun Beatles-jaren.

Dat George Harrison de split nog niet verteerd had, was duidelijk te horen op zijn soloplaat 'All Things Must Pass' uit '70 – de vier omgevallen tuinkabouters op de hoes spraken boekdelen. Dat hij zijn buik vol had van al het geruzie en getwist in de rechtbank was evident op zijn 'Sue Me Sue You Blues' uit '73. Later zou hij toch wat bijdraaien, getuige de hulde aan Lennon met 'All Those Years Ago' ('81), zijn nostalgische plaat 'When We Were Fab' ('87), en zijn centrale rol in de **Traveling Wilburys** van '88 tot '90.

Op de vraag 'Mis je de andere Beatles?' antwoordde McCartney in '70 nog botweg 'nee'. In zijn song 'Too Many People' gaf hij Lennon het volgende jaar nog een veeg uit de pan – waarop die hem prompt terugpakte in het vileine 'How Can You Sleep?' Nadat de brokken waren gelijmd, kon Macca het eindelijk opbrengen om, op tournee met zijn band **Wings** in '76, weer een selectie Beatles-songs te spelen. Sindsdien grijpt hij vaker terug naar zijn Beatles-dagen.

Op zijn lp 'John Lennon/Plastic Ono Band' trok Lennon in '70 een streep onder de jaren zestig met de woorden 'I don't believe in Beatles'. Ook in interviews toonde hij geen greintje nostalgie: 'Ik ben ook nooit naar schoolreünies gegaan. Mijn motto is: uit het oog uit het hart.' In '74 zong hij live wel nog een keer 'Lucy in the Sky' en 'I Saw Her Standing There' – samen met **Elton John** dan nog – maar het bleef bij de ene keer. Toen hij in '80 werd vermoord, was hij – afhankelijk van wiens versie je wil geloven – ofwel opnieuw vriendjes met McCartney (volgens Macca zelf), ofwel totaal van hem vervreemd (volgens **Yoko**).

In de jaren 70 speelde Ringo mee

op soloplaten van zowel Lennon als Harrison. Hij bracht ook eigen werk uit waarop verschillende ex-Beatles te horen waren. Maar dat Starr vandaag nog altijd als een rockster wordt beschouwd, heeft hij toch vooral te danken aan zijn jaren bij de grootste band ter wereld. Zijn solocarrière verpieterde helaas al 35 jaar geleden – gastrolletjes in pakweg 'The Simpsons' niet meegerekend.

50 Samen met het minder bekende 'Mr Reporter' van **The Kinks** is 'The Ballad of John and Yoko' uit '69 zo'n beetje de eerste song waarin rocksterren hun beklag doen over de media (met jammerende songregels als: 'Christ, you know it ain't easy' en 'They're gonna crucify me'). Sindsdien gebeurt het wel vaker dat bands kritiek in de pers met gelijke munt betaald zetten: Harrison zelf deed het bijvoorbeeld op 'This Guitar (Can't Keep from Crying)', en **Stereophonics** op 'Mr Writer'. En laten we zeker niet vergeten dat Leuvenaar **Big Bill** in 'Sit on It' o.a. de Humo-medewerkers **Marc Didden** ('Diddi Diddi'), **Charlie Poel** ('Poelie Poelie') en **Wilfried Hendrickx** mild hekelde.

51 Door zich te ontpoppen als vredesactivisten (denk aan John en Yoko's *bed-ins* in Amsterdam en Montreal) en deel te nemen aan de allereerste wereldwijd uitgezonden live tv-opname ('Our World' in '67), bereidden The Beatles de weg voor **Bob Geldof** en zijn transatlantische Live Aid-concert in '85. Bijkomende inspiratie putte Geldof ongetwijfeld uit het benefietconcert dat Harrison samen met **Ravi Shankar** organiseerde voor Bangladesh in '71. Tijdens Live Aid passeerden trouwens enkele Beatles-covers de revue: **Elvis Costello** kwam voor het goede doel 'All You Need Is Love' brengen, en McCartney zelf zong 'Let It Be'.

52 Sinds de plaat 'The Beatles' ('68) voor eens en voor altijd 'The White Album' ging heten, is het voor artiesten bon ton om hun platen naar kleuren te noemen. Zowel **Prince**, **The Damned** als **Metallica** maakten al een 'Black Album', terwijl **Weezer** ('Blue', 'Green', 'Red'), **Orbital** ('Green', 'Brown', 'Blue') en **They Might Be Giants** ('Pink') het palet verder exploreerden. K3 bleef alweer niet achter en bracht in 2001 'Alle kleuren' uit.

53 **Jimi Hendrix** was een uitgesproken fan van de Fab Four. Op de dag van de release kocht hij de 'Sgt. Pepper'-plaat, en amper drie dagen later speelde hij al een cover van het titelnummer voor een publiek met onder meer McCartney. 'Het ultieme compliment,' zou Sir Paul later zeggen. 'Dat ogenblik staat in mijn geheugen gegrift als één van de grootste eerbetuigingen uit mijn carrière.'

54 Deden ze het uit ijdelheid of was het toch een filantropische poging om nieuw talent te promoten? Hoe het ook zat, door Apple Records uit de grond te stampen werden The Beatles de eerste band met een eigen platenlabel. Later zouden onder meer de **Stones** (*Rolling Stones*), **Led Zeppelin** (*Swan Song*), **Elton John** (*Rocket*) en **Madonna** (*Maverick*) hun voorbeeld volgen.

55 In zijn boek 'The Beatles in Belgium' kwam **Renaat Develtere** in 2008 tot het besluit dat het eerste artikel over The Beatles in de Belgische pers verscheen op 4 april 1963, en werd neergepend door ene **Guy Mortier**, zonder Guy Mortier geen Humo, en zonder Humo zat u hier nu de Knack te lezen. Hiep hiep hoera voor The Beatles!

David Cavanagh

© UN CUT

(Vertaling en bewerking: Hanne Van Tendeloo)

BEATLES-DAG

StuBru, woensdag 9 september

CLASSIC(S) BEATLES!

Radio 1, zaterdag 12 sep., 17.00

JOHN, PAUL, RINGO & GEORGE (1)

StuBru, zondag 13 sep., 12.00